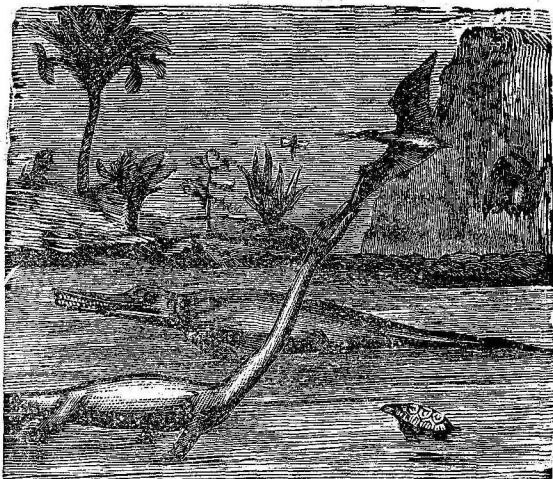

ΤΕΩΛΟΓΙΑ.

Στρώμα Τριαδικόν.

(Συνέχεια ἰδὲ προηγούμε. φύλλον.)

Ἐκτός τῶν θαλασσίων καὶ χερσαίων σαυρῶν, ἀπαντῶνται λείψανα καὶ πτερωτῶν σαυρῶν, μεταξὺ δὲ τούτων αἱ πτεροδάκτυλοι. Αὗται δὲν εἶχον πτερὰ, ἀλλὰ μεμβράνην, ἐνώουσαν τὰ ἐμπρόσθια σκέλη μετὰ τῶν ὀπισθίων, καὶ σχηματίζουσαν εἰδὸς τι πανίου, διὰ τῆς βροηθείας τοῦ ὁποίου ἠδύοντο νὰ πετώσι· πραγματικῶς δὲ ἦσαν νυκτερίδες γιγαντιαίου μεγέθους. Τὸ μήκος τῶν πτερύγων αὐτῶν ἀπὸ τῆς μιᾶς ἄκρας εἰς τὴν ἄλλην εὐρέθη ἴσον μὲ 27 πόδας!, ἐνῶ αἱ τοῦ Κονδόρου, τοῦ μεγίστου ἤδη ὑπάρχοντος πτηνοῦ, τοῦ ὁποίου τὴν εἰκόνα εὐρίσκει ὁ ἀναγνώστης εἰς τὸ φύλλον τοῦ μηνὸς Φεβρ. τοῦ ἔτους 1870, δὲν ὑπερβαίνουν τοὺς δώδεκα πόδας.

Θαλάσσιαι καὶ χερσαῖαι Σαῦραι.

Αἱ πτεροδάκτυλοι αὗται σαῦραι ἦσαν θηρία φοβερά, διότι ὄχι μόνον νὰ πετοῦν ἠδύοντο, ἀλλὰ καὶ νὰ κολυμβοῦν ὡς νῆσαι, καὶ ν' ἀναρριχῶνται ἐπὶ δένδρων καὶ βράχων διὰ τῶν γαμψῶν καὶ ἰσχυρῶν δούλων των, ὥστε πρέπει νὰ ἔκαμον μεγάλην θραύσιν εἰς τὰς μυίγας, τοὺς σκόληκας, τὰ ὀψάρια καὶ ἄλλα ἔντομα.

Ἄλλὰ καὶ αὗται ἐγίνοντο συχνὰ θύμα τῶν ἀδηφάγων συγχρόνων των, — τῶν π λ η σ ι ο σ α ὄ ρ ω ν ὅτινες διὰ τῶν μακρῶν καὶ ἐλαστικῶν αὐτῶν λαϊμῶν ἠδύοντο νὰ συλλαμβάνωσι τὰς πτεροδάκτυλους ὅσας κίς διήρχοντο πλησίον αὐτῶν, ὡς φαίνεται ἐν τῇ προκειμένῃ εἰκόνι.

Ἐκτός τῶν μνημονευθέντων σαυροειδῶν ἔρπετῶν ἀπαντῶνται καὶ λείψανα χελωνῶν τερασσείου μεγέθους, ἐνίοτε μόνον τὸ ἐξωτερικόν των ὄστροκον εἶ-

χε μέγεθος 20 περίπου ποδῶν καὶ περὶ τοὺς 4 περίπου πόδας τὸ ὄψος.

Προσέτι εἰς τὸ στρώμα τοῦτο ἀπαντῶνται ἕχνη παρδατῶν πτηνῶν, τερασσείου μεγέθους· ἐκ τοῦ μεγέθους τοῦ ποδὸς ἐνδὸς τούτων κρίνοντες οἱ φυσιοδίφαι συνεπέραναν, ὅτι τὸ μέγεθος τοῦ πτηνοῦ ἐκείνου πρέπει νὰ ἦτο τετράκις μεγαλείτερον τοῦ τῆς στρουθοκάμηλου, — τοῦ μεγίστου τῶν ὑπαρχόντων πτηνῶν, 36 ποδῶν τὸ ὄψος καὶ 400 λιτρῶν, εἴτε 150 ὀκάδων τὸ βάρος! Ὁ ποὺς του εἶχε μήκος 10 δακτύλων, ἡ δὲ κνήμη του 4 ποδῶν!

Εἰς τὸ στρώμα τοῦτο ἀπαντῶνται καὶ τὰ πρῶτα ἕχνη τῶν μαρσупοφόρων, εἴτε ζῶων φερόντων ὑπὸ τὴν κοιλίαν μάρσυπον, εἴτε θυλάκιον ἐντὸς τοῦ ὁποίου κατὰ τὴν γέννησιν πίπτουσι τὰ νεογνά, καὶ διαμένουσι βυζαίνοντα μέχρις οὗ ἀναπτυχθῶσιν ἱκανῶς, ὥστε νὰ μὴ δύνανται νὰ χωρῶσιν ἐν αὐτῷ· ἀλλὰ καὶ τότε πάλιν ἡ φύσις ἐπρομήθευσεν εἰς αὐτὰ μέσα μεταβάσεως ἀπὸ τόπου εἰς τόπον καὶ σωτηρίας ἐν καιρῷ κινδύνου τὸ εἶξῃ·

Ἀναβαίνουν ἐπὶ τῆς βράχους τῆς μητρὸς των, ἕτις ῥίπτει τὴν ἰσχυρὰν οὐρὰν τῆς πρὸς τὴν κεφαλὴν τῆς, ταύτην δὲ συλλαμβάνοντα τὰ μικρὰ τῆς μὲ τὰς συλληπτικὰς οὐράς των συγκρατοῦνται τοιουτρόπως ἐπ' αὐτῆς καὶ οὕτω μεταφέρονται εἰς ἄλλον τόπον, ἢ σώζονται ἐκ τοῦ κινδύνου.

Ἀντιπρόσωπος τῶν πρώτων ἐκείνων μαρσупοφόρων εἶναι ἡ σημερινὴ λεγομένη Καγκαρὸῦ, εἰκόνα καὶ περιγραφὴν τῆς ὁποίας εὐρίσκει ὁ ἀναγνώστης εἰς τὸ φύλλον τοῦ μηνὸς Μαρτίου τοῦ 1868 τῆς Ἐφημ. τῶν Παίδων. (ἀκολουθεῖ.)

Εἰς τριέτες Κορασίον.

Ἡ ὑπέξανθός σου κόμη ὀφθαλμοὶ οἱ κυανοὶ σου, παριστοῦν ἐνσαρκωμένην ἀθωότητος μορφήν·

ὁμοιάσεις, Κλεοπάτρα, τὰς οὐρὶ τοῦ Παραδείσου, καὶ τὸ πρόσωπόν σου φέρει ἀρετῆς λαμπρὰν βαφήν.

Εἶσαι ῥόδον τῆς πρωίας, εἶσαι ἔσπερος ἔσπερα, ὡς ἡ Ξεφυρῖτις αὔρα καὶ τερπνὴ καὶ δροσερὰ, ὡς θυμίαμα λιθάνου περιτρέχον τὸν αἰθέρα, ὡς παρθενικῶν ρυάκων τὰ κρυστάλινα νερά.

Ὡς προβαίνει εἰς τὰ ἔτη κ' εἰς τὰς ἀρετὰς προχώρει, Ἑλληνίς τὴν γέννησίν σου καὶ τὰ ἔθνη Ἑλληνίς.

Εἶθε ζῶντα νὰ μ' εὐφραίνῃς τὰ ἀγαθὰ σε, ἀγνή κόρη, καὶ θανόντος ἡ ψυχὴ μου νὰ σκιρτᾷ ἐν Οὐρανοῖς! !

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΛΤΕΛΗΣ